

Nový Jeruzalém č. 11/2023

Zpravodaj pro 287. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Jámách – v úterý 14. listopadu 2023 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Radostině n/Osl:

V úterý 10. října 2023 na mši svaté při pouti NJ bylo cca 120 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu čtyř kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Mgr. Mariusze Sierpniaka při pouti Nový Jeruzalém v Radešinské Svatce:
(Jon 3,1 - 10; Ž 130; Lk 10,38 – 42)

Jenom jedno je třeba! Sestry a bratři! Dnes nám dává **Církev – naše matka** - konkrétní **Boží Slovo**. Pán Ježíš říká: „**Marto, Marto, děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí, ano – jen jedno je třeba.**“ Pán Ježíš nás dnes učí, že jen jedno je třeba. A to vyjádření „**jen jedno je třeba**“ se dá také přeložit do češtiny „**Jen jedno je nutné**“. **Jedno je nejvíce třeba, - co je to jedno nutné?** Marta se snažila Pánu Ježíši posloužit nejlépe, jak uměla... A Pán Ježíš si jistě vážil její práce, oceňoval její snahu a iniciativu, ale přesto jí říká, že **jen jedno je nutné. Je nutné to, co dělá Marie!** Všechno ostatní je až daleko potom. Je nutné posadit se u Ježíšových nohou a naslouchat jeho řeči. To je první, - to je přede vším ostatním. **První je Šema Izrael - Slyš Izraeli!** Je mnoho důležitých věcí, které je potřeba v životě udělat (a dobře že je děláme), ale **jedno je třeba nejvíc – jen jedno je nutné:** abychom často **sedali u Ježíšových nohou jako Marie a naslouchali jeho řeči.** To znamená: je nutné vstupovat do důvěrného vztahu s Ježíšem, skutečně se s ním setkávat v tichu na modlitbě a ve Slově Božím, protože jen tak nám neunikne, co On nám chce říci. **On k nám chce promlouvat,** chce mluvit k naší duši a je opravdu nutné, **abychom si udělali čas a byli s ním.** Když byl zvolen papežem Josef Ratzinger, měl hned potom nějaké setkání s kněžími, a jeden z nich se ho ptal, co máme dělat v situaci, když se tak drasticky zmenšuje počet kněží v Evropě. A radil papeži, že by se mělo svítit na kněze ženaté muže. A papež Benedikt mu odpověděl dvě věci:

za prvé, že kněží mají více **vést laiky k zodpovědnosti za církev:** pomáhat jim odkrývat jejich osobní charismata, a vést je k tomu, aby sloužili církvi a účinně se zapojili do evangelizace.

A za druhé řekl, že kněží mají **více dělat to, co je podstatné v jejich službě.** A to podstatné – to opravdu nutné je, **aby se modlili alespoň jednu hodinu každý den.** A tímto papež nemyslel mši svatou, kterou kněží slouží, ani přípravu na ni. Ani breviář. Ale **myslel tím osobní modlitbu,** osobní meditaci nad slovem Božím – naslouchání Kristu, setkání s Ním v modlitbě. **Kromě všech jiných povinností by měli kněží každý den mít hodinu na modlitbu.** A to jim pak pomůže být **tvorivým v evangelizaci** a uchovat si živou víru.

A co vy laici? Myslíte si, že hodina modlitby (alespoň po kouscích během dne) - duchovní četba, růženec, setrvávání chvíli v tichu před Pánem, každý den, - to je příliš? - je to přehnané?

Moje mamka v 65 letech onemocněla rakovinou mozku ale Pán jí dal čistou mysl téměř do konce života. Přes rok jí ta rakovina postupně brala život, až po roce zemřela – ale kdy jsem přijel domů, tak jsem viděl, že se i v té těžké nemoci modlila 6 hodin za den. Protože poznala, čím je modlitba, a kým je pro ni Pán Ježíš. Řekla si, že když už nemůže fyzicky tolik pracovat, tak může „pracovat na modlitbách“. To byla její služba, rodině, sousedům, bližním, kteří prosili o modlitbu a Pánu Bohu!

Hodina ztišení před Panem za den, hodina modlitby (díků, chvály a proseb, rozjímání, duchovní četby, na něco pěkného se podívat) – **to není v dnešní době žádný přepych. To je nutnost!** - pro ty, kdo chtějí si zachovat živou víru a mít sílu být pravým Ježíšovým učedníkem

a svědkem. A vyzařovat Ježíše ze sebe. A mít to správné slovo, když se dítě nebo vnouče zeptá na moji víru.

Člověk, který se nemodlí, je nesmírně ovlivňován světem bez Boha, v kterém žijeme. Ztrácí orientaci v tom, **co je dobré a co je zlé:** co je ještě přípustné a co je opravdu už za hranou. Je to především **dobrá modlitba, která pomáhá nám orientovat se v Božích věcech** a usměřuje naše jednání. A dává nám také **sílu správně se rozhodovat.** Nebo **odbourat** něco, co není tak důležité. Nechat toho. **Chrání nás** před pokušením polevovat v držení se pravých hodnot.

V 12. kapitole Janova evangelia máme krásné doplnění dnešního evangelia. Je tam zajímavá symbolika modlitby. Ježíš před svým umučením je na nějaké hostině v Betánii. A přichází ta stejná Marie, kterou máme v dnešním evangeliu. Marie, která seděla Pánu Ježíši u nohou, má s sebou **drahocenný olej z pravého nardu a maže jím Ježíšovi nohy.** Jeden z učedníků, Jidáš Iškariotský, se nad tím pohoršuje a říká, **proč se tak plýtvá** tím olejem, vždyť se ho mohlo prodat za 300 denárů. 300 denárů to byl **téměř roční výdělek běžného člověka** v té době. Denár se vydělával za den. A právě tento drahocenný olej se stal v **duchovním výkladu Písma svatého symbolem modlitby.** Těch tři sta denárů jsou skutečně velké peníze. Marie tedy vylila na Ježíšovy nohy téměř roční výdělek. Ale Jidáš neměl pravdu! **Před Bohem to není plýtvání prostředky ani silami.** A to je přesně, co si mnozí myslí o modlitbě: je to plýtvání silami, plýtvání prostředky a ztráta času. Říkáme: jak si můžu dovolit, tak dlouho se modlit? Jak můžu číst Písmo nebo něco duchovního **půl hodiny každý den?** Jak se můžu **modlit celý růženec** (5 desátek), když mám tolik jiných povinností? **Za hodinu se toho dá tolik udělat.** Nemůžu věnovat tolik času modlitbě! Někdo řekl, že **modlitba začíná tehdy, když dokážeš při ní ztráct čas pro Boha.** Kdy neříkáš: Bože, dal jsem Ti půl hodiny – a to Ti stačí! **Bůh nechce otroky, chce svobodné lidi.** Svobodně modlíci se. Jsi v dávání času Bohu při modlitbě skutečně svobodný?

To se dá znázornit na **jednoduchém příkladu:** Přijde za tebou **člověk, kterého si vážíš, máš ho rád, máš k němu úctu.** Je někým pro tebe důležitým. Posadíš se s ním. Nemusíte nic zvláštního dělat. Posedíte spolu hodinu, dvě, i tři když je potřeba. On po těch třech hodinách odejde a zajímavé je, že nemáš pocit, že jsi s ním ztrácel čas. A naopak: Přijde za tebou někdo, **kdo ti není sympatický, necítíš se s ním dobře** a můžete spolu dělat něco opravdu důležitého ale kvůli tomu, že ho nenesáš, už po 10 minutách začínáš myslet na to, kdy konečně odejde. Sestry a bratři, pro toho, kdo je pro nás důležitý – **koho máme rádi,** - si ten čas najdeme a nebudeme ho nepočítat. **Nezdá se nám, že s ním ztrácíme čas.** A to je právě ono: Marie vylila 300 denárů Ježíšovi na nohy a vůbec nepřemýšlela nad tím, že něco ztratila, že jí to stálo až tolik. Dala a nepočítala. Štědrost, hojnost v dávání ukazuje jen na to, kdo je pro ni Ježíš. Jak je pro ni důležitý. Ta **štědrost byla výrazem toho, co ji s ním spojovalo, jaký měla k němu vztah.**

To je velmi krásný obraz modlitby! Naše modlitba je ten drahocenný olej vylitý Pánu Ježíši na nohy. Ten náš drahocenný čas „ztracený“ pro Ježíše, na kterém nám záleží a kterého potřebujeme. Občas se někdo ptá, jak se začít dobře modlit? První odpověď je **najdi si na modlitbu čas.** Už se ztráct čas pro Boha. A buď v tom štedrý! Druhá rada: **Modli se, jak umíš.** Každý člověk si musí nalézt na modlitbu **vlastní cestu k Bohu.** Nikdy se nebudeš modlit, jak sv. František, protože nejsi sv. František. Nikdy se nebudeš modlit, jak sv. Faustyna či Terezie z Lisieux, protože ony měly svou cestu a metodu modlitby a ty si musíš najít tu svou. A najdeš ji tím, že se budeš modlit, že se **budeš chtít dobře modlit a budeš při modlitbě tvorivý.** Třetí rada k dobré modlitbě je, že se **na začátku každé modlitby nejdříve postavíš do Boží přítomnosti** a budeš se snažit, aby tvoje modlitba byla **skutečným setkáním s Bohem,** který chce k tobě promlouvat a ty mu chceš naslouchat. Ať tvoje modlitba je skutečně setkáním s Bohem, který chce k tobě promlouvat. **Prosme Pannu Marii, která jako nikdo jiný z lidí, se dokázala otevřít Bohu v celém svém životě a to, co uslyšela v modlitbě, o čem uvažovala ve svém srdci, co jí Bůh postupně objevoval, zjevoval, to také žila. Ať nám vyprosí podobnou milost.**

zv. Poslední slovo hlavního celebranta poutě NJ: **Pro povzbuzení k modlitbě vám daruji slova otce biskupa Josefa Hrdličky, tak jak jsem si je zapamatoval: „Máš málo času? Málo se modlíš! Když se budeš víc modlit, budeš mít více času! Proč? Protože při modlitbě poznáš, co je podstatné a nutné udělat. A také dostaneš sílu neudělat to, co podstatné a nutné není!“**

Sbírka: Po uhrazení nutné reže NJ jsme darovali **8 200 Kč na pastorační mládež**. Poděkování patří také místnímu faráři P. Mariuszovi Leszkovi a farníkům z Radešínské Svratky, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení hl. celebranta NJ ve Velké Bíteši, kterým je P. ThLic. Mariusz Leszko SAC, farář v Radešínské Svratce, Olešné a diecézní exorcista:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště:

Jmenuji se Mariusz Leszko. Jsem z řádu pallotínů. Je mně 44 roků, 8. rok působím v České republice. Kněžské svěcení jsem přijal v Oltařevě u Varšavy v roce 2005. Většinu svého života jsem strávil v Polsku odkud pocházím. Tam jsem prožil své dětství a nejkrásnější roky svého života spolu se svými třemi bratry. Jeden z nich, nejstarší zemřel, když mi bylo 15 let. Mám maminku. Tatínek zemřel ve věku 51 let v stejném roce, kdy jsem se stal knězem.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Vyrůstal jsem se na vesnici. Moji prarodiče měli pole a zvířata. To bylo něco, co mě naučilo úctě k těžké lidské práci a také šetřit, protože moje rodina nebyla bohatá. Podmínky jsme měli doma skromné, ale to stačilo, abych se uměl těšit a děkovat za to, co mám. Děkuji svým rodičům za to, že mi předali víru. Pán Bůh byl u nás doma vždy důležitý. Společně jsme se modlili a každou neděli jsme se účastnili mše svaté. Nejvíce svým rodičům děkuji za to, že mně byli na blízku, k ničemu mne v životě nenutili, ale nechali mi svobodu, která mě dovedla k tomu, že jsem dnes knězem.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

Ke kněžství jsem měl vždy blízko. Mám pocit, že jsem knězem se narodil. Tak to bylo i v mém případě. První myšlenky o kněžství jsem měl, když jsem byl v druhé třídě ZŠ. Velký vliv na mé rozhodnutí měla babička, která se přes 30 let starala o místní kostel. Často jsem jí v různých pracích pomáhal a pak mě to stále více a více přitahovalo k oltáři. Od malička jsem ministroval. Kněží vždy byli pro mě velkou autoritou, protože v jejich přítomnosti jsem se vždy cítil dobře, bezpečně a na svém místě.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Podle mě to nejdůležitější a nejkrásnější ve službě kněze spočívá v tom, když je blízko lidem, jejich problémům a radostem, zná svůj lid a je pro ně otcem, bratrem, učitelem, průvodcem na cestách života. Navíc když se modlí, žije Kristem a s úctou slouží svátosti.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?

Myslím si, že to nejpodstatnější je v tom, aby každého dne vnímal a pamatoval, že je v Božích rukou nástrojem, nestyděl se, že je věřící a choval se tak, jak nám dal příklad Pán Ježíš. To znamená nepovyšoval se nad jiné, svědčil pro dobro, přijímal lidi takové, jací jsou.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?

Snažím se lidem ukazovat, že Bůh je láska, miluje každého a nikdy nás neopustí. Miluje nás stále a lépe než my sami sebe. Bůh je podstata našeho života, největší

poklad. To není příloha ale střed. To díky Němu můžeme být lidmi pokoje a opravdového štěstí. V Jeho blízkosti se nemusíme ničeho bát.

Na co bude obětována sbírka na pouti NJ? Chtěl bych vaším prostřednictvím finančně pomoci domácímu hospici Barborka, jehož zřizovatelem je oblastní Charita Žďár nad Sázavou. **Na co se nejvíce těšíte?** Nejvíce se těším, když si budeme vážit toho co máme a umět být spokojenými ve všech životních podmínkách.

Co Vám udělalo v poslední době radost?

Těžko říct. Každý den se snažím tu radost vidět a Bohu za to děkovat. Možná nejvíce to, jak krásně Pán Bůh řídí můj volný čas.

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?

Dnes je rodina pod velkým tlakem současného světa. Důležité, aby rodina byla spolu a lidí v ní žijící spolupracovali, komunikovali a společně se modlili. Důležité je, aby v ní každý měl své místo a cítil se tam bezpečně a měl za ni zodpovědnost. Církev může pomáhat modlitbou a pomáhat na různých etapách jejich života.

Pozvánky a oznámení.

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci už od 10 hodin.**

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473).

V termínu 9. - 12.11. 2023 (čtvrtek večer až neděle odpoledne) **proběhne duchovní obnova pro manžele s otcem Martinem Sedloněm, OMI.** Místo konání: Horské středisko Eljon, Špindlerův mlýn 33. Bližší informace na info@eljon.cz, nebo na tel. čísle 732 580 154.

Prosebná pout' za naši vlast. Římskokatolické farnosti – **Nové Veselí a Bohdalov** – Vás všechny srdečně zvou o státním svátku ČR 17. 11. 2023 na pout' do Prahy. Plánovaný program: Bílá Hora – kostel Panny Marie Vítězné – mše svatá, prohlídka, pobožnost u památného kříže smíření. Oběd. Loreta v Hájků u Prahy – prohlídka, mariánská pobožnost. Předpokládaná cena: místo v autobuse 500 dospělý, 100Kč dítě + oběd + vstupné. Přihlášky a podrobné informace u jáhna Ladislava Kince, kinc@dieceze.cz; 606948970.

Plán poutí NJ na rok 2024:

2024: leden - Velké Meziříčí	únor – Bedřichov	březen – Křižanov
duben - Měřín	květen – Bohdalov	červen – Jimramov
červenec	srpen	září – Pavlov
říjen - Křovice	listopad	prosinec - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde -.. Srdečné pozvání na 288. pout' NJ do Olešnice ve středu 13. prosince 2023 v 17 hodin – hlavní celebrant – P. ThMgr. Mariusz Jan Robak, MSF, farář v Sádku u Poličky a v Korouhvi.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2023. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém;** Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc.